

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie prośby Władysława Piotrowa odźwiernego przy bramie wjazdowej Zakładu Kulparkowskiego o przyznanie mu poborów i praw, przysługujących etatowemu portyerowi Zakładu.

Wysoki Sejmie!

Na mocy uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 8. kwietnia 1892 został park otaczający zakład dla umysłowo chorych w Kulparkowie ogrodzony parkanem, wybudowano bramę wjazdową a przy niej domek murowany dla odźwiernego.

Po ukończeniu budowy domku, umieścił w nim Dyrektor Zakładu, za wiedzą Wydziału krajowego Władysława Piotrowa jako odźwiernego, który pełniąc przez kilka lat przedtem obowiązki dozorecy chorych z uznaną przez przełożonych pilnością i pracowitością, nadawał się do nowej służby, którą rozpoczął 1. września 1892 z płacą roczną w kwocie 445 zł. płatną atoli z Rubr. II. wydatków budżetu zakładu Kulparkowskiego, ustanowioną dla osób nie etatowych.

Wskutek tego pełni Władysław Piotrow dotychczas prowizorycznie służbę odźwiernego uciążliwą, gdyż dzień i noc całą trwając, nie mając widoków na zaopatrzenie siebie i swej rodziny w przyszłości, gdyż prowizoryczna posada nie zapewnia ani jemu ani jego rodzinie emerytury względnie pensyi, ani też nie powiększa płacy dodatkami 5 - cioletnimi

Celem poprawienia niekorzystnego obecnie położenia swego, wniósł odźwierny niniejszą prośbę do Wysokiego Sejmu o stabilizację zajmowanej przezeń posady prowizorycznej; w motywach teje zaznacza, że przez objęcie służby odźwiernego stracił prawo zaopatrzenia na starość, które mu przysługiwało jako dozorecy chorych — nadto pozostając w dawnej służbie — byłby przy swojej pilności uzyskał podwyższenie wynagrodzenia do 20 zł. miesięcznie.

Obecnie zaś prowizoryczna posada pozbawiła go tych korzyści. Wskutek tego uprasza w przedłożonej prośbie, o przyznanie mu prawa do emerytury na równi z innymi stałymi sługami krajowymi i o zrównanie jego płacy z płacą portyera przy bramie zakładowej, pobierającego stałe i znacznie wyższe wynagrodzenie, mimo to służba jego jest z tego powodu mniej uciążliwą, iż jest prawidłowo zastępywany od godziny 8 - mej wieczór do 4 - tej rano przez stróża nocnego.

Powyższe motywa prośby odźwiernego uznaje także Dyrektor zakładu za słuszne, przemawia za jej uwzględnieniem z tem, że petent jako człowiek pilny i pracowity ze wszelkich miar na to zasługuje.

Przychylając się do tej opinii Wydział krajowy postanowił uchwałą 28. sierpnia 1896. do L. 54.091 zaproponować Wysokiemu Sejmowi przyznanie odźwiernemu zakładu Kulparkowskiego poborów i praw przysługujących etatowemu portyerowi zakładu i na podstawie niniejszego sprawozdania upraszać

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. w etacie plac krajowego zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie, uchwalonym dnia 22. maja 1875 ma być w ustępie II. ustanowioną nowa poz. 11. Odźwierny przy bramie wjazdowej

- a) płacy 225 zł.
- b) wikt II. klasy
- c) dodatku na ubiór 50 „
- d) dodatku pięcioletniego po 30 „

II. Sejm przyjmuje do wiadomości i zatwierdza wstawiony do preliminarza budżetu kraj. zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie na rok 1897 w Rubr. I. poz. 11. kredyt w następujących cyfrach :

odźwierny przy bramie wjazdowej:

- a) płaca 225 zł.
 - b) wikt II. klasy 275 „
 - c) dodatek na ubiór 50 „
 - d) dodatki pięcioletnie po 30 zł.
-
- razem 550 zł.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 28. sierpnia 1896.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sprawozdawca

Dr. Franciszek Hozard w. r.

Członek Wydziału kraj.